

„Ще види плодове от страданието на душата Си и ще се насити, праведния Ми Служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него и Той ще се натовари с беззаконията им.“ (Исая 53:11)

Понякога, чашата на сълзи прелива, а жизнените ни обстоятелства ни притискат сякаш като в менгеме, не оставяйки ни никаква надежда. Времето минава и ние започваме да си мислим, че сме оставени сами с нашата неволя и няма никой, който поне би могъл да ни изслуша.

В живота на Давид изглежда е имало повече горчиви моменти, отколкото сладки. Но когато около него всичко се е рушало и е нямало на кого да се опре, нито на приятел, нито на семейство, Давид е знаел, че Господ е неговата сила и защита по всяко време. Той никога не е видял Исус Христос, защото е живял хиляди години преди Него, но както всички израиляни, с надежда е чакал своя Месия, Който ще донесе спасението.

Давид е написал 22 псалм, когато му е било особено трудно в живота. Бог е видял сърцето на верния Си слуга и е пожелал да го утеши. И така Святия Дух е показал на Давид чрез тази песен идването на Спасителя, Който ще вземе на Себе Си всички наши скърби.

22 псалм е признат за пророчески, защото говори за смъртта на Исус Христос, ние го виждаме напълно изпълнен в евангелието. Той е уникален в дълбочината на своето предвиждане за разпъването на Исус Христос. По времето на Давид, най-голямото смъртно наказание е било убиването с камъни. Разпъването като мярка на наказание е донесено в Израил от римляните 1000г. по-късно. Самият факт, че Давид е могъл да опише в псалма наказанието, което дори не е съществувало още, е просто чудо. Това пророчество му е разкрито чрез Святия Дух.

Заради нас Исус избра кръста!

Първите думи на този псалм са думи на Самият Исус Христос, висящ на кръста: „**Боже Мой, Боже Мой, защо Си Ме оставил?**“ Тези думи са пълни с пронизващата болка, когато идва разбирането, че за теб Бог вече Го няма, а за Бог ти вече не съществуваш. Всичко е свършено. Това е сравнимо със състоянието на човешката душа, която за греха ѝ срещу Бога, след смъртта си се е озовала в ада. Няма път назад, няма възможност да поправиш грешката си. Наоколо е само мъчителното адско страдание. И всичко, което ти остава, е цяла вечност в ръцете на Сатана. Но ада е ужасяващ не само поради жестоките страдания на обитателите му, но заради това, че той е единственото място, което Бог е оставил.

Исус Христос, Божия Син, трябваше да премине през това, за да заплати за нашия грях, твоят и моят!

И сега започваме да разбираме по-добре психологическото състояние на Христос, когато Той се е молел в Гетсиманската градина. От осъзнаването на целия ужас на идващите страдания, на челото Му избила кървава пот. Много хора смятат, че тази пот е плод на въображението на евангелистите. Но това не е така. Това явление си има медицинско име - hematidrosis, от гръцките думи haima-кръв и hidros -пот. Силен психологически стрес предизвиква при хората освобождаването на химични вещества, които разрушават капилярите на потните жлези и потта излиза примесена с кръв. **Ние можем само да си представим каква силна вътрешна борба е имал Исус Христос!** Три пъти Той е паднал пред Бога и се е молел, ако е възможно да Го отмине тази чаша. Исус е знаел колко горчива ще бъде тя. Той е бил в човешка плът и като всички нас се е е страхувал от болката и страданието. Но като Бог в тази човешка плът, Исус е знаел, че няма друг път за изкупването на греховете на тъй любимите Му хора, освен Самият Той да плати този дълг, да понесе този тежък товар на тъмнина и мръсотия на кръста, после да иде в ада и така завинаги да унищожи разрушителната сила на греха, потапяйки я в святата Си кръв.

Може би близо до Исус е бил Сатана и Го е изкушавал да се откаже, може би

той е шепнел на ухото Му с леден глас: "Слушай, какво Си намислил, това струва ли си? Да страдаш и да се мъчиш заради тези паднали човечета, които дори няма да оценят Твоята жертва!" Сатана е знаел, че жертвата на Христос ще сложи край на неговата демонична власт над човечеството и завинаги ще го лиши от силата му. В този мъчителен момент се е решавала съдбата на целият свят. Ако Исус беше отстъпил тогава позицията Си на врага, днес ние с вас дори нямаше да имаме такава дума като „надежда“. **Но слава на Бога, Исус избра кръста!**

И взел всичкия човешки грях на Свойте рамене, Исус увисна на кръста. На него се е извършвало тайнствено действие- изкупление, разбираемо само от Бог, Христос и Сатана, но толкова неразбираемо от хората, заради които се е извършило.

„Боже Мой, Боже Мой, защо Си Ме оставил?“ Думите на този псалм от Давид са били добре познати на всеки израилянин. Затова, когато Исус висейки на кръста ги е произнесъл, всички е трябвало да разберат, че сега се извършва това спасение, което са очаквали от векове.

Моралното унижение и стъпканото достойнство.

Исус трябваше да премине през гнева на Своя Отец и да изпие чашата на наказанието за тези грехове, най- тежкото от които е било отделянето от Бога. В Исая 59:1-3 се казва:

„Вашите беззакония са ви разлъчили от Бога и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, та не ще да чуе. Защото ръцете ви са осквернени от кръв и пръстите ви от беззаконие, устните ви говорят лъжи, езикът ви мърмори нечестие.“ Бог не слуша грешника, ето защо Христос изцапан с нашия грях е извикал с горест: **„Боже Мой, Боже Мой, защо Си Ме оставил?“** Дори ако отделянето Му от Отец е продължило само няколко мига, те са били за Него, Божия Син, непоносима болка. **Цената за нашето спасение не е никак евтина!** Исус, обръщайки се към Своя Отец, сам ни разкрива причината за отделянето Му от Него: **„Ти Си Святият, Който си възцарен сред Израилевите хваления.“** **„Ти Си Свят.“** Какво общо може да има Святия Бог с подлия и нечист грях? Исус е бил опетнен, Той казва: **„Аз съм червей, а не човек, укоряван от човеците и презиран от людето. Всички, които Ме гледат, подиграват Ми се, свиват устните си, клатят глава и казват: Той се уповава на Господа, нека Го избави, нека Го спаси, понеже има благоволение в Него.“** Тези думи са напълно изпълнени и ние го разбираме от евангелието на Матей, в което се казва, че намиращите се до кръста **„Му се подиграваха, като клатеха глави“** и **„Също и главните свещеници с книжниците и старейшините Му се присмиваха, Казвайки: Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е Израилевият Цар! Нека слезе сега от кръ-**

ста и ще повярваме в Него! Уповаваше се на Бога, нека Го избави сега, ако Му е угоден, понеже каза: Божий Син съм."

Те осмяли служението Му към хилядите хора, стъпкали в калта Неговото отношение с Бога, вменявайки Му вина за това, че е Божий Син, присмивали са се над Божествената Му сила, в която не са вярвали, дори след като Христос им е показал толкова много чудеса. Към това унижение трябва да добавим, че Исус преди да бъде разпънат на Голгота е трябвало да понесе жестоко бичуване, войниците Го облекли с червена мантия и надянали на главата Му венец от остри тръни, разиграли сцена като Му се присмивали и се кланяли като на юдейски цар. След това Го заплювали и Го удряли с тръстика по главата. Когато четем за това, първото за което си мислим е за моралното унижение, което е трябвало да преживее Исус. В действителност, човешкото достойнство е било стъпкано. Исус е бил още и Бог, Цар на вселената, Вечен, Свят и Всемо-гъщ, властта и величието на Който дори не сме способни да осъзнаем. **И този Цар е оставил Своя трон в Небето, за да стане човек! Той се е унизил и е приел човешка плът, за да дойде близо до нас, хората и да понесе нашето бреме, да понесе на Себе Си нашите скърби, за да не може никой от нас сега да каже за Него: „Той е Бог, как може да разбере нашите слабости?“**

Непоносимите физически мъки.

Има още някои неща, които ни откриват какво още е чувствал Христос в онези моменти. Римското бичуване, което Той е преживял е било нещо много жестоко. Обикновено са се прилагали 39 удара с камшик, но понякога и повече, в зависимост от настроението на изпълнителят. Камшика е представлявал ленти от кожа, в които са били вплетени метални топчета и парчета кости. Ударът с него оставял дълбоки кръвонасядания, които впоследствие се превръщали в отворени рани. Поради голямата кръвозагуба, кръвното налягане на човек падало и той губел съзнание. За да се компенсира обема на кръвта, тялото се нуждае от течности, така че настъпва мъчителна жажда.

„Разлях се като вода и разглобиха се всичките Ми кости, сърцето Ми стана като восък, разтопи се сред вътрешностите Ми. Силата ми изсъхна като чиреп и езикът Ми прилепна за челюстите Ми, и Ти Си ме свел в пръстта на смъртта.“

Поради силното потене, разпнатия човек се е мъчел от силна жажда. Потвърждение за това намираме в евангелието от Йоан гл. 19:28-29. Изнемогващият Исус е казал: **„Жаден съм.“** Наблизо е имало съд с оцет и войниците надянали на тръстика напоена с него гъба, и дали на Исус да пие.

Особеност на разпъването е, че когато човек виси прикован на гвоздеите, мускулите му са за известно време на границата на напрежението, после те не издържат и се отпускат и тялото увисва. От дългото висене всички кости започ-

ват да се изместват под натиска на тялото, двете рамена се измъкват. Не е чудно, че Исус е чувствал сякаш, че костите Му се разглобват. Също така, Той казва: **"Мога да преброя всичките Си кости."** Това трябва да е била непоносима болка, от която всяка кост стене. Освен това, когато ръцете на Христос били приковани към гредата на кръста, медиалният нерв, отиващ в китката на ръката се е разкъсал. Всеки от нас познава неприятната болка, когато си удари лакътя, там също преминава подобен нерв. Според доктор по медицина, болката, която е изпитвал Исус може да се сравни с болката, когато един нерв се изтръгва с клещи. Същото е било и с краката. Това е неописуема мъка.

Думите на Давид, с които описва мъките на Христос са по-приятни за ухото от медицинските факти, но ние не трябва да си затваряме очите и запушваме ушите за тази ужасна болка, сякаш тя не е съществувала. Трябва да сме наясно с това, което е понесъл Исус заради нашето спасение.

В обкръжението на жестоката тълпа.

В псалмите, Давид казва, че враговете му са го заобиколили и се радват на скръбта му: **"Много телци ме обиколиха, силни васански бикове ме окръжиха. Отвориха срещу мене устата си."**

Така и Исус висящ на кръста, е бил заобиколен от недоброжелатели.

„Защото кучета Ме обиколиха, тълпа от злодейци Ме окръжи, прободоха ръцете Ми и нозете Ми."

По онова време са наричали кучета езичниците, но римските legioneri разпънали Христос, също са били известни с това име. Васанските бикове са били известни с огромния си размер и голямата си сила. Споменават се и дивите волове, които са се славели с жестокостта си, и които не пощадявали нито човек, нито животно, ако попаднат на пътя им.

Тълпата около кръста с Исус трябва да е била наистина поразителна със своята жестокост и нечовечност, щом Давид споменава кучета, лълове, свирепи бикове и диви волове. Никой от нас не би си пожелал такава смърт.

Намирайки се в горнилото на страданието, Давид се е молил:

„Но Ти, Господи, да не се отдалечиш, Ти, сило моя, побързай да ми помогнеш. Избави от меч душата ми, живота ми от силата на кучето. Избави ме от устата на лъва и от роговете на дивите волове. Ти си ме послушал."

Лъвът е гладен за плячка и ревящ. В Библията, този образ често се използва, за да опише Сатана. Апостол Петър казва за него: **"Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът обикаля като ревящ лъв, като търси кого да погълне"**

Очевидно, освен Исус, никой от присъстващите на Голгота не е знаел какво се случва там, не във физическия свят, но в духовния свят. Злото царувало в душите на хората и наистина спечелило победа, но само за известно време.

Цената е платена. Бог те очаква.

Исус е висял на кръста изоставен от Бог и от хората, такава е била цената на спасението- за да не бъде днес никой от нас забравен и изоставен от Бога! Исус е изпил тази чаша до дъно, казвайки: **"Свърши се."** Това е бил един невероятен Божий план за спасението на всеки човек. В Библията се казва, че Исус е бил предаден във властта на хората според Божия план, а те са Го приковали и убили чрез ръцете на езичниците. Но Бог Го е възкресил **„като развърза болките на смъртта, понеже не беше възможно да бъде държан Той от нея."** (Д.А. 2:24)

Там, на кръста, Исус победи смъртта завинаги, счупи оковите на греха, и ни даде свобода. Затова, всеки който днес идва на Голгота, за да измие греховете си чрез кръвта на Исус Христос, получава прощение и дара на вечния живот.

Ние трябва да помним, че сме изкупени с много скъпа цена- цената на кръвта на Божия Син! Не чрез нашите добри или религиозни дела, не чрез нашата праведност ние се спасяваме, а чрез кръвта на Исуса Христа! Бог ни дава даром това спасение, когато отворим с вяра сърцето си за Христос.

Давид в своето пророчество е могъл да види само сянката на бъдещето спасение, но Божията милост и любов са го потресли толкова, че той е възкликнал: **"Вие, които се боите от Господа, хвалете Го!...Защото не е презрял и не е пренебрегнал скръбта на оскърбения, нито е скрил лицето Си от него."**

Бог знае всички наши проблеми и е близо до всеки, който Го призовава, и който Го търси, се утешава от Него. Бог няма място сред горделивите, сред издигащите своето „аз“ и надяващите се на своята мъдрост, но живее в сърцата на тези, които са направили Него най-ценното си съкровище.

В псалма се казва: **"На Тебе се уповавах бащите ни, уповавах се и Ти ги избави. Към Тебе извиках и бяха избавени, на Тебе се уповавах и не се посрамих."**

В този псалм, всеки от нас е наречен **„слизащ в пръстта и неможеш да опази живота си."** И наистина, грехът ни е направил смъртни, и никой от нас не може да продължи живота си и да надхитри смъртта. Само Христос чрез Своята жертва е разкъсал връзките на смъртта и е отнел всичката ѝ сила!

Пророк Осия, живял 750г преди Христос, пророкува:

"От властта на шеол ще ги изкупя, от смърт ще ги избавя. О, смърт, къде ти е жилото? О, аде, къде ти е погублението?"

Давид казва: **"Смирениите ще ядат и ще се наситят, ще хвалят Господа онези, които Го търсят, сърцето ви нека живее вечно."**

Давайки ни очищение чрез Своя Син Исус Христос, Бог ни чака да дойдем

при Него и да Му се поклоним, да помолим за прощение на греховете си и да Му отдадем благодарното си сърце.

През каквито и трудности да преминаваме в живота си, каквито и обстоятелства да ни притесняват, **Бог доказва Своята любов към нас на кръста. Пътят е отворен.** Той ни призовава да дойдем при Него такива, каквито сме, с всичките ни проблеми, тревоги и нужди. Предателство, загуба на близки, неуспехи в работата, болести, липса на средства и т. н. Всеки от нас е бил някога потиснат и депресиран от това, което е видял вдушата си. Колко често губим всякакво чувство за собственото достойнство. Нас ни огорчават и ни вкарват в ъгъла собствените ни грехове и безсилието ни да се справим с тях. Може би и нашите сърца стават толкова слаби, че приличат на разтопен восък, както се казва в псалма. Но каквото и да става вътре в нас, Бог вижда в сърцата ни.

Приятелю, Исус Христос страда, за да ти подари живот и свобода. Иди при трона на Разпнатия за теб и остави там всичкия си товар.

Поклони се пред жертвата на Христос!

Превод: Светлина за теб